

Lärare
Patrik Svensson

John Bunyan

Kristen, Hoppfull och Ateist

Efter en stund fingo de syn på en man långt borta på vägen. Han kom sakta gående mot dem. Då sade Kristen till sin följeslagare: »Därborta kommer en man, som vänt ryggen mot Sion och han kommer rakt emot oss.»

Hoppfull: »Ja, jag ser honom. Må vi nu vara på vår vakt, i händelse också han skulle vara en smickrare.»

skratt?»

Ateist: »Jag skrattar, när jag ser vilka fåkunniga människor i ären, som given er ut på en så besvärlig resa troligen utan annan lön än resans besvärligheter.»

Kristen: »Vad för något, tror ni icke att vi bli mottagna?»

Ateist: »Mottagna! Det finns icke i hela världen en sådan plats som den i drömmen om.»

Kristen: »Nej, men den finns i den tillkommande världen.»

Ateist: »Då jag var hemma i mitt eget land hörde jag om detta som ni nu prata om, och i anledning därav reste jag ut för att se. Nu har jag sökt denna stad i hela tjugu år, men vet inte mer om den i dag, än jag visste den dag jag gav mig iväg (Pred 10:15).»

Kristen: »Men vi ha hört att en sådan plats finnes och tro det även.»

Ateist: »Ja, hade inte jag trott detsamma då jag var hemma, hade jag naturligtvis icke givit mig ut för att söka – tyvärr utan att finna – men hade det funnits en sådan plats, skulle jag ovillkorligen ha träffat på den, ty jag har som sagt sökt den mycket länge dock utan resultat. Därför är jag nu på väg tillbaka för att njuta de ting jag övergav för hoppet om sådant jag nu vet icke finnes.»

Då sade Kristen till Hoppfull:

Mannen kom närmare och närmare och snart möttes de. Hans namn var Ateist och han frågade pilgrimerna vart de ämnade sig.

Kristen: »Vi äro på vandring till berget Sion.»

Då brast Ateist ut i ett högljutt hånskratt.

Kristen: »Vad menar ni med edert

»Kan detta vara sant som han säger?»

Hoppfull: »Var på din vakt, han är en av smickrarna. Kom ihåg vad det redan kostat oss att lyssna till detta slags sällskap. Vad! Inget Sions berg? Sågo vi icke stadens port redan från de Ljuvliga bergen? Böra vi icke nu vandra i tron? (2 Kor 5:7). Låt oss fortsätta, så att icke mannen med gisslet åter hinner upp oss. Det är du, som borde ha givit mig den läxa, som jag nu måste ropa i dina öron. 'Min son, om du icke vill höra tuktan, så far du vilse från de ord, som giva kunskap' (Ords 19:27). Jag säger dig, min broder, låt oss icke lyssna till Ateist, utan tro och 'vinna våra själar' (Hebr 10:39).»

Kristen: »Min broder, jag framställde icke denna fråga för att jag själv tvivlade på sanningen av vår tro, utan för att pröva dig och framlocka en bekännelse om ditt hjärtas redlighet. Vad angår Ateist är han förblindad av denna världens gud. Låt oss båda fortsätta vår vandring vetande att vår tro är grundad på sanningen och att ingen lögn kommer av sanningen (1 Joh 2:21).»

Hoppfull: »Nu fröjdar jag mig i hoppet om Guds härlighet!»

Därefter lämnade de Ateist och han gick skrattande sin väg.

Ur Kristens resa
Översättning av Hjalmar Ahlvén

Lärare
Patrik Svensson

John Bunyan

Kristen, Hoppfull och Ateist

Efter en stund fingo de syn på en man långt borta på vägen. Han kom sakta gående mot dem. Då sade Kristen till sin följeslagare: »Därborta kommer en man, som vänt ryggen mot Sion och han kommer rakt emot oss.»

Hoppfull: »Ja, jag ser honom. Må vi nu vara på vår vakt, i händelse också han skulle vara en smickrare.»

skratt?»

Ateist: »Jag skrattar, när jag ser vilka fåkunniga människor i ären, som given er ut på en så besvärlig resa troligen utan annan lön än resans besvärligheter.»

Kristen: »Vad för något, tror ni icke att vi bli mottagna?»

Ateist: »Mottagna! Det finns icke i hela världen en sådan plats som den i drömmen om.»

Kristen: »Nej, men den finns i den tillkommande världen.»

Ateist: »Då jag var hemma i mitt eget land hörde jag om detta som ni nu prata om, och i anledning därav reste jag ut för att se. Nu har jag sökt denna stad i hela tjugu år, men vet inte mer om den i dag, än jag visste den dag jag gav mig iväg (Pred 10:15).»

Kristen: »Men vi ha hört att en sådan plats finnes och tro det även.»

Ateist: »Ja, hade inte jag trott detsamma då jag var hemma, hade jag naturligtvis icke givit mig ut för att söka – tyvärr utan att finna – men hade det funnits en sådan plats, skulle jag ovillkorligen ha träffat på den, ty jag har som sagt sökt den mycket länge dock utan resultat. Därför är jag nu på väg tillbaka för att njuta de ting jag övergav för hoppet om sådant jag nu vet icke finnes.»

Då sade Kristen till Hoppfull:

Mannen kom närmare och närmare och snart möttes de. Hans namn var Ateist och han frågade pilgrimerna vart de ämnade sig.

Kristen: »Vi äro på vandring till berget Sion.»

Då brast Ateist ut i ett högljutt hänskratt.

Kristen: »Vad menar ni med edert

»Kan detta vara sant som han säger?»

Hoppfull: »Var på din vakt, han är en av smickrarna. Kom ihåg vad det redan kostat oss att lyssna till detta slags sällskap. Vad! Inget Sions berg? Sågo vi icke stadens port redan från de Ljuvliga bergen? Böra vi icke nu vandra i tron? (2 Kor 5:7). Låt oss fortsätta, så att icke mannen med gisslet åter hinner upp oss. Det är du, som borde ha givit mig den läxa, som jag nu måste ropa i dina öron. 'Min son, om du icke vill höra tuktan, så far du vilse från de ord, som giva kunskap' (Ords 19:27). Jag säger dig, min broder, låt oss icke lyssna till Ateist, utan tro och 'vinna våra själar' (Hebr 10:39).»

Kristen: »Min broder, jag framställde icke denna fråga för att jag själv tvivlade på sanningen av vår tro, utan för att pröva dig och framlocka en bekännelse om ditt hjärtas redlighet. Vad angår Ateist är han förblindad av denna världens gud. Låt oss båda fortsätta vår vandring vetande att vår tro är grundad på sanningen och att ingen lögn kommer av sanningen (1 Joh 2:21).»

Hoppfull: »Nu fröjdar jag mig i hoppet om Guds härlighet!»

Därefter lämnade de Ateist och han gick skrattande sin väg.

Ur Kristens resa
Översättning av Hjalmar Ahlvén